

[Tove Nielsen.]

dag, de forlader skolen og skal virke som samfundsborgere i et demokratisk samfund.

Vi har været med til at stryge ordet tolerance i formålsparagraffen. Vi har hele tiden ment, at tolerance var et godt ord, når vi tolkede det i den positive ånd, vi har ment, men da andre har forsøgt at tolke det på en negativ måde, har vi, ligesom det også blev sagt fra socialdemokratiets side, ikke villet risikere, at man skulle lægge noget som f. eks. holdningsløshed i det, for det er så sandelig ikke det, vi har ment. Netop for at komme ud over dette problem er tolerance ikke taget med, men demokrati og åndsfrihed er med, og det mener vi er vigtige bestanddele. Skolen skal bygge på en alsidig undervisning, og vi skal vide, at der er forskellige opfattelser af forskellige ting her i vort samfund, og det må vi respektere. Derfor er respekt for andres meninger så vigtigt, og det var også noget af det, vi havde lagt i „tolerance“, men vi føler os fuldstændig dækket ind af „demokrati og åndsfrihed“.

Venstre er glad for, at det er lykkedes os at bevare den niveaudeling, vi havde foreslået i vort lovforslag. Vi mener, det er rigtigt, at man i visse fag, hvor vi erfaringsmæssigt ved den største spredning findes hos eleverne, hvad angår interesser, evner og anlæg, kan dele undervisningen op i 2 forskellige kurser. Men vi har været villige til at bøje os over for det ønske, der har været om, at man, hvis der lokalt var et meget stærkt ønske om at fravige niveaudeling, skulle kunne gøre det.

Vi taler jo i disse år meget om decentralisering. Vi lægger afgørelser ud, fordi man gerne vil være med til at give folk medbestemmelse ude omkring, og det er også herudfra, vi kan forsvare, og at vi mener, det er rigtigt at lægge en sådan afgørelse ud. Hvis lærerråd, hvis skolenævn har vedtaget, at man vil undlade niveaudelingen og skolekommissionen så også godkender det, skal det kunne lade sig gøre; men vi har ønsket, at skolekommissionen samtidig skulle få en stemmeforklaring, altså vide, hvor mange der står bag i skolenævn og lærerråd, før man tager det op til vurdering i skolekommissionen.

Vi må så sige til dem, der gerne vil være med til at præge udviklingen, at dette virkelig er en udfordring. Mød op, engager jer,

deltag i det, der har med skolens arbejde at gøre! Er man ikke tilfreds med de afgørelser, der træffes i skolenævnet, de afgørelser, der bliver truffet i skolekommissionen, ja, så er det i hvert fald hvert fjerde år valg til skolenævn, og der er også valg til kommunalbestyrelsen, og det skulle være venstres store håb og glæde, om det virkelig kunne lykkes i 1978 at se en stor stemmeprocent til skolenævnvalget. Det har vi desværre ikke set i 1970 og heller ikke i 1974. Nu er der virkelig lagt store afgørelser ud, og det må også appellere til folk om at møde op og delagtiggøre sig. Det håber og tror vi på.

Vi har også ment, det var nødvendigt at tage hensyn til kommuner, som er så tyndt befolkede, at det kan være uforholdsmæssigt dyrt at niveaudele. Derfor skal man i disse kommuner kunne lade én lærer undervise én klasse på to forskellige niveauer i samme time. Venstre er også glad for, at vi har bevaret prøverne. Vi mener, det er rigtigt, at eleverne kan få dokumenteret, hvordan de har klaret sig i de forskellige fag, og vi er også meget glade for, at det under udvalgsarbejdet har vist sig, at der er et flertal, som ønsker at gøre det muligt for eleverne at indstille sig til prøve også i de praktiske fag. Hermed opnår vi netop også en ligestilling imellem det boglige og det praktiske, og det føler vi er meget ønskværdigt. Det giver også langt større mulighed for, at de unge mennesker, når de på et senere tidspunkt skal vælge en uddannelse, virkelig har noget at vælge imellem, ikke blot på det ene område, men på begge områder.

Ligeledes hilser vi naturligvis med glæde, at det er lykkedes at bevare karaktergivning i folkeskolen, så eleverne får karakterer nu i prøvefagene fra 8. til 10. klassetrin, og vi er også meget glade for, at vi har kunnet fastholde, at de elever, som forlader skolen efter det syvende skoleår, altså inden undervisningspligten er udløbet, kan forlade skolen med karakterer i de fag, man senere kan indstille sig til prøve i; det mener vi de i allerhøjeste grad har et behov for at kunne bringe med sig.

Samarbejdet imellem skolen og det omgivende samfund har vi jo brugt megen tid på, og vi føler også i venstre, at det er meget vigtigt at gøre meget ud af det. Derfor mener vi ligesom andre partier, at det er vigtigt,